

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du est allene værd, o Gud for alle guder

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du est allene værd, o Gud for alle guder", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 69.*
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid70027/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Lad synd og død og satans magt
Da komme, jeg er uforsøgt,
Jeg staaer i HERRens naade.

19. Lad det saa vendes op og ned,
Jeg gaaer i naadens orden,
Og finder i Guds kiertighed
Et paradiis paa jorden.
Og HERRens frygt, som med mig gaaer,
Forsikrer altid, at jeg staaer
Hos Gud i naade, Amen!

3. Om Tillid paa Gud.

Nr. 153.

Mel. O Gud! du fromme Gud.

Du est allene værd, o Gud for alle guder,
At man fra slægt til slægt din trofasthed bebuder,
Og breder ud din lof i verdens vide land,
Som sender hielp og trøst, naar ingen hielp kand.

2. O! lær mig, milde Gud, med agtsomhed at merke
Paa dine vise raad og store vunder-verke,
314 At man lit ey et tegn til nogen redning seer,
Og hielpen altid dog til rette tide skeer.

3. Her staaer jeg med min sorg for dig, min Gud, til skamme,
Hvor tit du hielper mig, saa er det dog det samme,
Saa snart du setter mig paa prøven lidt igien,
Da veed jeg ikke, hvor jeg vil for kummer hen.

*Nr. 153. FJ1-2. 1, 1: est| er J4-2. 2, 4: til rette tide| til retter Tole P, jfr. nr. 199, 2, 7.
3, 1: jeg med min sorg| jeg med Sorg F. Jeg nu med sorg J2-2: orig.: mit meinem
heil- und grüßen.*

*19, 2: i naadens orden| i den naadenskegruppe, som er under Guds nåde, jfr. nr. 163,
11, 8. — 19, 8: forsikrer| forvisser mig om.*

*Nr. 153. Oversættelse. Nur du bist würdig, HERR, du grosser GOTT der Götter,
Henrietta Catharina v. Gersdorf, Schr. s. 535. — 1, 1: forj over el. frem for. —
1, 2: Tanken er, at den ene slægt bebuder den næste, at den kan regne med Guds
trofasthed. — 1, 4: som| du, som. — 2, 2: vunder-verke| undergerninger; en i 17-18.
århundrede ikke ualmindelig germanisme.*

4. Jeg kunde blevet af saa mangen forsyns prøve
 Uovervindelig, behierlet som en løve,
 Jeg seer jo, at du mig dog ey forlade kand,
 Jeg synes at forgaae, og kommer dog til laud.

5. Men jeg i øyeblik vil hielpen see og høre,
 Før prøven kand sin cuur og rette virkning giøre,
 Da bliver det min siel saa tungt som svare pund,
 At hie op den dig bekiendte hielpo-stund.

6. Ach! lad din Aand mig til frimodighed opvække,
 Naar kjødet lader sig saa ubesindig skrekke,
 Naar korsets mærke paa mig falder som en nat,
 Og sielen tænker, at hun er af dig forladt.

7. Jo større korset er, jo mere lad mig fatte
 Dit ord, at aldrig saae man dine slet forladte,
 Dit vise almagts raad forglemmer ey min trang,
 Og bier det end lidt, det kommer dog engang.

8. Din aand er mægtig nok, mit svage haab at styrke, 315
 Naar satan og fornuff det gierne vil formærke,
 I sær naar faren har saaledes overhaand,
 At ingen verdens hielp kand løse mine haand.

9. Da kand man ret din kraft i sielen agte nøye,
 Naar al umuelighed for hende sig maa bøye,
 Det er min anker-grund og troens faste slot,
 Som du har gjort, saa vil du giøre alting got.

7, 4: det ... det] han ... han FH. 9, 4: vil] vil] F.

4, 1: af saa mangen forsyns prøve], ved at opleve så mangen prøve på Guds forsyn. — 4, 2, 4: billederne er Brorsons. — 5, 1: i øyeblik] på øjeblikket, straks. — 5, 3: svare pund: tungt pundstødder, byrder. — 6, 4: hie op] oppebø, siveite. — 6, 3: korsel] Hælsen. — 7, 2: Sl. 37, 25. — 7, 3: raad] rådslutning, plan. — 7, 4: det], Guds almagts raad, 1. 3. — 9, 2: for hende] for Guds kraft i sjelen. — 9, 3: ankergrund] jfr. nr. 18, 2, 8; 120, 1: slot] borg, fæstning, Sl. 46, 5, 12.